

[Poul H. Møller.]

Hvad med vore statsmedier radio og tv, som har leget med i charmeoffensiven for Christianias beståen med en fantastisk ensidig propaganda? Hvad med 59 præster, der ikke kunne svinge sig op til bare at virre med hovedet ved frigivelsen af porno, indførelse af fri abort, Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm og andet, der vel nok gav rigelig anledning til at høre kirkens røst? De kunne pludselig tale sig varme i Christianias forsvær. Ja, man kunne blive ved med at undre sig over disse fænomener.

Men lad mig slutte med at nævne en af dem, der vel har iagttaget Christiania på nærmeste hold, og som har fulgt dette såkaldte eksperiment fra dets første begyndelse og til dato: politidirektøren i København har til Christianiaudvalget og flere andre fremsendt et hold rapporter, der taler sit meget klare sprog om, hvad Christiania også indeholder: narkomani, alkoholisme, kriminalitet, tyvekoster, efterlyste personer, overtrædelse af straffelov, byggetægt, politivedtægt, brandpolitilov, sundhedsvedtægt, skattelov, beværterlov, toldlov osv. osv. Disse rapporter har pro-christianitterne afvist som det pure opspind, subsidiært draget dem stærkt i tvivl. Jeg tror nok, de fleste lovlydige borgere i vort samfund endnu har mere tillid til deres politi end til de fristadsborgere, der titulerer politiet som banditter, provokatører, terrorister m. m. At mange af borgerne gennem denne fristads totale lovløshed har følt deres retsbevidsthed stærkt krænkede, kan vel heller ikke undre.

Nu skal så dette eksperiment, som jo aldrig blev noget eksperiment, bringes til ophør, og godt det samme. Vi i kristeligt folkeparti er ikke intolerante, og vi forstår så udmærket godt, om nogle medborgere ønsker en anden livsstil, f. eks. kollektivformen, og mange kollektiver er jo også skudt op i de senere år rundt omkring i vort land, men sådanne kollektiver er naturligvis etableret på de pågældendes egen regning og lige så naturligt på fuldt lovlig grund. De mange fortalere for Christiania er jo da så også velkomne til at støtte sådanne eksperimenterende kollektiver, men ingen må forlange eller forvente, at stat eller kommune skal deltage heri for skatteydernes penge.

Kristeligt folkeparti ønsker at fastholde

sin tilslutning til dagsordenen af 10. april 1975, hvorefter Christiania skal rømmes senest med udgangen af marts måned dette år, både af de tidligere nævnte grunde og ikke mindst, fordi der, hver dag Christiania består, vil være en fare for, at endnu flere, ikke mindst børn og unge, kan komme ud i kriminalitet, narkotika, alkoholisme og på mange måder få en fjendtlig indstilling til samfundet, så en motivering for en tilbagevenden til dette samfund bliver vanskeliggjort.

Der har jo været talt om en „blød landing“ med en etapevis afvikling af Christiania i 6 sektioner, men dette ville jo blot resultere i ikke 1, men 6 konfrontationer i Christiania. Det kan vi bestemt ikke gå med til. I overensstemmelse med den vedtagne dagsorden af 10. april 1975 må forsvarsministeren rekvirere en fogedforretning pr. 1. april dette år, selv om dette efter min opfattelse ikke er helt i overensstemmelse med den vedtagne dagsorden om, at rømningen af arealet skulle være tilendebragt med udgangen af marts måned. Skulle denne procedure med fogedforretningen strække sig nogle ekstra uger ud over 1. april og give beboerne en ekstra respit, vil vi ikke sige noget til det, men vi mener, at dette eksperiment nu må bringes til ophør. Lad os få trukket den tand ud nu; den har længe været ormstukken og hul.

Hanne Reintoft (DKP):

Dette at tale så meget om, hvad vores ungdom i den kommende tid kan komme ud i af narkotika, kriminalitet og anden ulykke, virker ikke helt ægte, når man ikke vil være med til at gøre noget ved de virkelige problemer, vores ungdom har, først og fremmest arbejdsløshed og manglende uddannelsstilbud, som jo er den egentlige belastning. Christiania er et symptom, et symptom på et sygt samfund, og det har sin meget store fordel ved at være et massesymptom. Tidligere tiders christiannitter var gemt på landevejene, i herbergerne, på statshospitaler og i slumboliger, men nu er vi tvunget til at tage stilling, og jeg forstår godt dem, der gerne, som vi plejer at gøre meget dygtigt, vil have symptomerne fejlet om bag velfærdssamfundets kulisser; dér plejer de at befinde sig meget fredeligt og isoleret uden at kunne genere nogen andre.